

Organisering for sikkerhet og robusthet

Robusthet (resilience) har blitt et sentralt begrep innen flere teoretiske retninger som omhandler sikkerhet i organisasjoner, blant annet «Resilience Engineering» og «High Reliability Organization Theory». Sentralt i robusthetsbegrepet ligger en tanke om at organisasjoner skal være i stand til å forhindre, håndtere og komme tilbake fra alle slags typer hendelser, ulykker og kriser. Det er ikke bare den akademiske litteraturen som har omfavnet robusthetsbegrepet de siste årene, også myndigheter og internasjonale organisasjoner bruker begrepet hyppig i sine policy-dokumenter i dag. Selv om robusthet har blitt et uttrykt mål for hvordan man skal organisere sikkerhet, er det likevel grunn til å hevde at det ikke finnes enighet om hva robusthet er, hvordan en organisasjon kan oppnå robusthet eller hvordan man kan evaluere eller måle robustheten i en organisasjon hverken i den akademiske verden eller i den praktiske verden.

I denne sesjonen ønsker vi å rette et kritisk søkelys på dagens tenkning rundt sikkerhet og robusthet i organisasjoner. Er det mulig for organisasjoner å være forberedt på alle slags typer trusler? Fokuset på sikkerhet i Norge har økt kraftig i etterkant av store ulykker slik som 11. september, Macondo, 22. juli, og In Amenas. Det er derfor grunnlag for å stille spørsmål om man i Norge ser en endring i retning av at frykt har fått en sterkere posisjon i sikkerhetstankningen. Vi ser en dreining i retning av at organisasjoner ønsker å sikre seg mot trusselen i fra ondsinnede villedede handlinger og henimot å foregripe det ukjente eller organisere seg for de meget sjeldne hendelsene. I arbeidet med å organisere seg for høyere grad av robusthet kan det dermed bli fristende for organisasjoner å helgardere seg ved å bruke flere forskjellige sikkerhetsperspektiver. Dette kan resultere i at styring av sikkerhet kan bli så komplisert at det er grunnlag for å stille spørsmål om hvilke konsekvenser dette vil kunne få sikkerhetsstyringen.

I denne sesjonen ønsker vi bidrag knyttet til ulike typer teoretiske bidrag og/empiriske studier av robusthetsbegrepet; kan det operasjonaliseres, måles og evalueres? Hvilke trender og løsninger ser vi at ulike typer organisasjoner velger i sin styring av sikkerhet og robusthet? Vil teorier om sikkerhet i organisasjoner kunne overføres til security-fagfeltet (sikkerhet mot ondsinnede villedede handlinger), og er det mulig for organisasjoner å ha samme sikkerhetsstyringssystem for alle typer trusler?

Kontakt: Sissel Haugdal Jore: sissel.h.jore@uis.no